

M. A. ULJANOVALLE

12/X. 97.

Rakas äiti, 7 pnä sain sinun ja Mitjan kirjeen, joka on päivätty 20. IX. Viime kerralla kiirehdin kovasti ja siksi kirjoitin muistaakseni vähänlaisesti. Tänäpäin pitää se korvata.

Mitjalle kiitos kirjeestä. Vastaaän hänen kysymyksiinsä: „Voprosy Filosofii i Psihologii” vuodelta 1897 saan, sain myös erään numeron vuodelta 1896 — lähetän sen, kun se on täällä luettu (toistaiseksi annoin sen Tesiin).

Metsästystä harrastan edelleenkin. Nykyisin metsästys on paljon tuloksettomampaa (jäniksen-, teeren- ja peltopyyntmetsästys on minulle vielä uutta ja minun pitää vielä tottua siihen), mutta yhtä mieluisaa. Aina kun vain sattuu kaunis syyspäivä (ja tänä vuonna ne eivät ole harvinaisia), otan pyssyn ja lähdän metsään ja pelloille. Useimmiten käyn metsällä Prominskin kanssa; mukaani otan isännän koiran, jonka olen totuttanut kulkemaan kanssani ja jolla on tiettyjä (ei tosin erikoisia) metsäkoiran ominaisuuksia. Olen alkanut pitää omaa koiraa — otin eräältä tšekäläiseltä tuttavalta koiranpennun ja toivon voivani kasvattaa ja opettaa sen ensi kesäksi: en vain tiedä, tuleeko siitä hyvä koira, tuleeko sille kunnan vainu. Minä en osaa sitä määritellä ja „Pegasokseni” syntyperän pohjalla ei voi saada selvää käsitystä sen avuista. Meille kaikille Pietarissa ostettu toppatakki on erittäin mukava metsästysmatkoilla enkä voi kylliksi sitä kehua. Yleensä talvivaatteiden y.m. suhteen (joista kyselet) voin sanoa, että minulla on kaikkea kylliksi. Talven varalle ostin paljon jo Minusinskissa, ostan vielä yhtä ja toista. Minusinskista on muuten hyvin vaikea ostaa mitään: tavaravalikoima on hyvin niukka, kaupat ovat

maalaiskauppoja (kaikenlaista rihkamaa; tavaraa saapuu aika ajoittain, ja satuin juuri sellaiseen aikaan, jolloin entinen tavara oli myyty, mutta uutta ei ollut vielä tullut), joten pääkaupungin kauppoihin tottuneen on vaikea löytää niistä jotain. Nuo pääkaupunkilaistottumukset on muuten korkea aika hylätä: täällä ne eivät ole lainkaan paikallaan ja pitää tottua paikallisiin tapoihin. Olen jo luultavasti muuhun riittävästi tottunutkin, mutta mitä ostoksiin tulee, niin siinä asiassa päättelen yhä vieläkin toisinaan pietarilaisittain: ei tarvitse muuta kuin mennä kauppaan ja ostaa...

Kerron seikkaperäisemmin matkastani. Minusinskissa olin vain kaksi päivää, koko aika meni kaupoissa juokseleamiseen, Bazilin asian ajamiseen (kirjoitimme yhdessä valituksen rauhantuomarin tuomion johdosta, ja tämä samainen tuomari tunnusti itse, että hänen antamansa tuomio on liian ankara. Saa nähdä, mitä päättää 2. oikeusaste) ja tuttavissa käynteihin. Minusinskissa on nykyisin valtiollisia melko paljon: Tyrkov A. V. (vuoden 1881 maaliskuun 1 päivän jutusta)⁸⁸, Tjuttshev N. S.⁸⁹ ja Jakovlev J. K.⁹⁰ (narodnojepravolaisia), Melnikov (narodnaja-voljalainen)⁹¹, Blazhejewski (puolalainen työmies)⁹², Raitshin S. Gr. (lähin tuttavani; myös suuntatoveri)⁹³, Kon F. J. (puolalainen — intelligentti; on kärsinyt pakkotyövankeuden)⁹⁴, Stojanovski (Ginsburgin jutusta; on kärsinyt pakkotyövankeuden)⁹⁵. Olen tavannut heitä melkein kaikkia. Luulen, että talvella voin käydä siellä vielä kerran. Tällaiset tilapäiset käynnit ovat nähtävästi jopa parempiakin kuin asuminen Minusinskissa, joka ei vedä minua puoleensa. Minusinskissa on vain yksi paremmuus — posti (Atshinskissa tuo paremmuus on vielä paljon huomattavampi ja tietysti „katsoisin paremmaksi” Atshinkin). Mutta tämä vain sivumennen, sillä olen kotiutunut täydellisesti Shushiin ja täällä talvehtimiseen, siirtoa en ano enkä neuvoisi sinuakaan sitä anomaan.

Tesiin matkustin yhdessä Bazilin kanssa. Vietimme siellä aikamme hyvin hauskesti ja olen erittäin tyytyväinen, kun sain tavata tovereita ja olla toveriseurassa Shushenskojessa istumisen jälkeen. Tämän pienen seuran elämä on kuitenkin nähtävästi huonompaa kuin minun. T.s. ei asunon y.m.s. puolesta — siinä suhteessa he ovat paremmassa asemassa — vaan tyydytyksen puolesta. Gleb sairastelee

paljon, on usein alakuloinen; osoittautui, ettei Bazilkaan ole lainkaan niin „kukoistava”, vaikka hän onkin tesiläisistä rauhallisoin. E. E. hoitaa taloutta ja on hyvin tyytyväinen elämään Tesissä; myös sairastelee. Taloudenhoito ei ole hänelle helppoa, sillä palvelusväkeä ei ole; Siperiassa on maaseudulla yleensä hyvin vaikea löytää palvelusväkeä ja kesällä se on suorastaan mahdotonta. Siksi täysihoitolaiseksi, kuten minä, voi järjestäytyä aika hyvin, mutta oman talouden pitäminen on varsin vaikeaa. Tesiläiset elävät paljon „seurallisemmin” (niin sanoakseni) kuin minä: Tesissä ovat tuttavina naisvälskärin kanssa, verraten lähellä (noin 15 virstan päässä) asuu entisiä naisylioppilaita, joita he tapaavat usein⁹⁶. En menetä toivoa, että heidän alakuloinen mielialansakin häipyy. Glebillä ja Bazililla on nyt työtä⁹⁷: ilman sitä he eivät voisi tulla toimeen, sillä muonaraha on vain 24 rpl (Bazilin vaimolle⁹⁸ eivät tahdo antaa, koska Bazil meni naimisiin vasta karkotuspaikalla).

Vielä kirjastosta. Mistä kirjastosta Mitja otti „Voprosy Filosofii i Psihologii”? Ehkä Petrovkan? Jos siitä, niin eikö voitaisi lähettää sen kirjaluetteloa (uutta)? Sieltähän luulakseni lainataan kirjoja ilman määräämää.

Sinun V. U.

Olen tietysti täysin terve; työskentelen; ja voin aivan hyvin.

Tohtori (pohjoinen) pyytää sanomaan kaikille terveiset. (Olen verraten säännöllisessä kirjeenvaihdossa hänen ja Kolumbuksen kanssa.)⁹⁹

*Läheletty Shushenskojen kylästä
Moskovaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 2.—3. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan